

DECYZJA RADY NR 377/2014/UE**z dnia 12 czerwca 2014 r.****w sprawie stosowania podatku AIEM na Wyspach Kanaryjskich**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 349,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Rada, biorąc pod uwagę strukturalną sytuację gospodarczą i społeczną regionów najbardziej oddalonych, którą pogarszają ich oddalenie, charakter wyspiarski, niewielkie rozmiary, trudna topografia i klimat oraz zależność gospodarcza od niewielkiej liczby produktów, przyjmuje specyficzne środki zmierzające w szczególności do określenia warunków stosowania Traktatów do tych regionów, w tym wspólnych polityk.
- (2) Należy zatem przyjąć specyficzne środki w celu stworzenia warunków dla stosowania TFUE do tych regionów. Środki te mają uwzględniać szczególne cechy charakterystyczne i niedogodności tych regionów, nie podważając integralności i spójności porządku prawnego Unii, w tym rynku wewnętrznego i wspólnych polityk.
- (3) Największą niedogodnością stwierdzoną na Wyspach Kanaryjskich jest wysoka zależność ich gospodarki od sektora usług, a w szczególności turystyki, a także niewielki udział przemysłu w PKB Wysp Kanaryjskich.
- (4) Na drugim miejscu plasuje się odosobnienie będące nieodłączną cechą archipelagu, które utrudnia swobodny przepływ osób, towarów i usług. Zależność od niektórych rodzajów transportu, transportu lotniczego i morskiego, zwiększa się, ponieważ są to rodzaje transportu, które nie zostały jeszcze w pełni zliberalizowane. Ponadto koszty produkcji są wyższe, ponieważ te rodzaje transportu są mniej efektywne i bardziej kosztowne niż transport drogowy lub kolejowy.
- (5) Dalszym skutkiem tego odosobnienia są wyższe koszty produkcji wynikające z uzależnienia pod względem surowców i energii, z obowiązku tworzenia zapasów i z trudności dotyczących dostaw sprzętu do produkcji.
- (6) Mały rozmiar rynku i słabo rozwinięta działalność eksportowa, rozproszenie geograficzne archipelagu oraz konieczność utrzymywania zróżnicowanych, lecz niewielkich linii produkcyjnych w celu zaspokojenia potrzeb małego rynku ograniczają możliwości uzyskania korzyści skali.
- (7) W wielu przypadkach trudniejsze lub bardziej kosztowne jest też korzystanie ze specjalistycznych usług i usług konserwacji, szkoleń dla kadry kierowniczej i technicznej, udzielanie zleceń podwykonawcom czy promowanie rozszerzenia działalności poza rynek Wysp Kanaryjskich. Ograniczony wachlarz metod dystrybucji skutkuje również koniecznością tworzenia zbyt dużych zapasów.
- (8) Jeśli chodzi o środowisko, usuwanie odpadów przemysłowych i unieszkodliwianie odpadów toksycznych generują wyższe koszty ochrony środowiska. Koszty te są wyższe, gdyż nie ma zakładów recyklingu, z wyjątkiem niektórych produktów, w związku z czym odpady muszą być przewożone na kontynent, a odpady toksyczne unieszkodliwiane poza terytorium Wysp Kanaryjskich.
- (9) W związku z powyższym i w oparciu o notyfikację skierowaną przez władze hiszpańskie do Komisji dnia 4 marca 2013 r. należy przedłużyć zezwolenie dotyczące stosowania w odniesieniu do objętych wykazem produktów podatku, z którego zwolnienie może być dozwolone w odniesieniu do produktów lokalnych.

- (10) Decyzją Rady 2002/546/WE ⁽¹⁾, przyjętą na podstawie art. 299 Traktatu WE, Hiszpania została wstępnie upoważniona do stosowania do dnia 31 grudnia 2011 r. zwolnień z podatku znanego jako „Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias” (zwanego dalej „podatkiem AIEM”) lub obniżek tego podatku w odniesieniu do niektórych produktów wytwarzanych lokalnie na Wyspach Kanaryjskich. Załącznik do wyżej wymienionej decyzji zawiera wykaz produktów, których mogą dotyczyć zwolnienia lub obniżki podatku. W zależności od produktu różnica w opodatkowaniu między produktami wytwarzanymi lokalnie a innymi produktami nie może przekraczać 5, 15 lub 25 punktów procentowych.
- (11) Decyzją Rady nr 895/2011/UE ⁽²⁾ zmieniono decyzję 2002/546/WE, przedłużając okres jej stosowania do dnia 31 grudnia 2013 r.
- (12) Decyzją Rady nr 1413/2013/UE ⁽³⁾ zmieniono po raz kolejny decyzję 2002/546/WE, przedłużając okres jej stosowania do dnia 30 czerwca 2014 r.
- (13) Podatek AIEM służy celom autonomicznego rozwoju sektorów produkcji przemysłowej Wysp Kanaryjskich oraz dywersyfikacji gospodarki Wysp Kanaryjskich.
- (14) Maksymalne zwolnienia, jakie mogą być stosowane w odniesieniu do przedmiotowych produktów przemysłowych, wynoszą od 5 % do 15 %, w zależności od sektora i produktu.
- (15) Maksymalne zwolnienie dotyczące gotowych wyrobów tytoniowych jest jednak wyższe, gdyż sektor tytoniowy stanowi przypadek szczególny. Przemysł tytoniowy, który rozwinął się na Wyspach Kanaryjskich do znaczącej gałęzi gospodarki, w ostatnich latach przeżywa wyraźny spadek. U podstaw spadku lokalnej produkcji tytoniu na Wyspach Kanaryjskich leżą tradycyjne problemy wynikające z wyspiarskiego charakteru opisanego powyżej. Istnieje podstawa do utrzymania znaczącego zwolnienia dla tytoniu. Zwolnienie z podatku jest bezpośrednio związane z celem utrzymania produkcji na Wyspach Kanaryjskich.
- (16) Wspieranie gospodarczego i społecznego rozwoju Wysp Kanaryjskich znajduje swoje odzwierciedlenie na szczeblu krajowym w celu omawianego podatku i dystrybucji pochodzących z niego dochodów. Włączenie dochodów z tego podatku do zasobów systemu gospodarczego i podatkowego Wysp Kanaryjskich oraz ich wykorzystanie na rzecz strategii rozwoju gospodarczego i społecznego, w tym promocji lokalnej działalności gospodarczej, jest obowiązkiem prawnym.
- (17) Zwolnienia z podatku AIEM lub obniżki tego podatku powinny być stosowane przez 6,5 roku. Konieczne będzie jednak przeprowadzenie oceny rezultatów tych zwolnień lub obniżek. Władze hiszpańskie powinny zatem przedstawić Komisji najpóźniej do dnia 30 września 2017 r. sprawozdanie na temat stosowania zwolnień z podatku AIEM lub obniżek tego podatku, w celu oceny skutków podjętych środków i ich wkładu w promowanie lub utrzymanie lokalnej działalności gospodarczej z uwzględnieniem utrudnień, z którymi borykają się regiony najbardziej oddalone. Na tej podstawie w razie potrzeby zostanie dokonana zmiana zakresu oraz zwolnień, na które zezwolono na mocy przepisów unijnych.
- (18) Korzyść podatkowa wynikająca z AIEM musi pozostać proporcjonalna, aby nie podważać integralności i spójności porządku prawnego Unii, której niezbędnym elementem jest zapewnienie niezakłóconej konkurencji na rynku wewnętrznym i polityki w zakresie pomocy państwa.
- (19) Niniejsza decyzja nie narusza ewentualnego stosowania art. 107 i 108 TFUE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W drodze odstępstwa od art. 28, 30 i 110 TFUE upoważnia się władze hiszpańskie do przyznania do dnia 31 grudnia 2020 r. całkowitych zwolnień z podatku znanego jako „Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias” (AIEM) lub częściowych obniżek tego podatku w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku, które są produkowane lokalnie na Wyspach Kanaryjskich. Te zwolnienia lub obniżki muszą stanowić część strategii rozwoju gospodarczego i społecznego Wysp Kanaryjskich i przyczyniać się do wspierania lokalnej działalności gospodarczej.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2002/546/WE z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie podatku AIEM stosowanego na Wyspach Kanaryjskich (Dz.U. L 179 z 9.7.2002, s. 22).

⁽²⁾ Decyzja Rady nr 895/2011/UE z dnia 19 grudnia 2011 r. zmieniająca decyzję 2002/546/WE w odniesieniu do okresu jej stosowania (Dz.U. L 345 z 29.12.2011, s. 17).

⁽³⁾ Decyzja Rady nr 1413/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniająca decyzję 2002/546/WE w odniesieniu do okresu jej stosowania (Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 13).

2. Zastosowanie całkowitych zwolnień lub obniżek, o których mowa w ust. 1, nie może prowadzić do powstania różnic przekraczających:
- a) 5 % w przypadku produktów wymienionych w załączniku w sekcji A;
 - b) 10 % w przypadku produktów wymienionych w załączniku w sekcji B;
 - c) 15 % w przypadku produktów wymienionych w załączniku w sekcji C;
 - d) 25 % w przypadku produktów wymienionych w załączniku w sekcji D. Niemniej jednak w przypadku papierosów władze hiszpańskie mogą określić minimalny podatek w wysokości nieprzekraczającej 18 EUR za 1 000 papierosów, stosowany tylko wówczas, gdy stawka podatku AIEM wynikająca ze stosowania ogólnych rodzajów opodatkowania jest niższa od tej wartości.

Artykuł 2

Władze hiszpańskie przedstawią Komisji najpóźniej do dnia 30 września 2017 r. sprawozdanie na temat stosowania środków, o których mowa w art. 1, w celu oceny skutków podjętych środków i ich wkładu w promowanie lub utrzymanie lokalnej działalności gospodarczej z uwzględnieniem utrudnień, z którymi borykają się regiony najbardziej oddalone.

Na tej podstawie Komisja przedstawi Radzie sprawozdanie zawierające pełną analizę aspektów gospodarczych i społecznych, a w stosownym przypadku wnioski mający na celu dostosowanie przepisów niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lipca 2014 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Hiszpanii.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 12 czerwca 2014 r.

W imieniu Rady
Y. MANIATIS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

A. Wykaz produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a), zgodnie z klasyfikacją nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej

Produkty rolne i produkty rybołówstwa:

0207 11/0207 13

Minerały:

2516 90 00 00/6801/6802

Materiały budowlane:

3816/3824 40 00 00/3824 50/3824 90 45 00/3824 90 70 00/3824 90 97 99/6809

Chemikalia:

2804 30 00 00/2804 40 00 00/3105 20 90 00/3208/3209/3210/3212 90 00 00/3213/3214/3304 99 00 00/
3925 90 80 00/3401/3402/3406/3814 00 90/3923 90 00 00/4012 11 00/4012 12 00/4012 13/4012 19

Przemysł metalurgiczny:

7604/7608

Przemysł spożywczy:

0210 12 11 00/0210 12 19 00/0210 19 40 00/0210 19 81/0305 41 00/0305 43 00 90/

0901 22 00 00/1101/1102/1601/1602/1704 90 30 00/1704 90 51 00/1704 90 55 00/

1704 90 75 00/1704 90 71 00/1806/1901 20 00 00/1901 90 91 00/1901 90 99/

1904 10 10/1905/2005 20 20/2006 00 31 00/2008 11 96 00/2008 11 98 00/2008 19 92/

2008 19 93/2008 19 95/2008 19 99/2309

Napoje:

2009 11/2009 12 00/2009 19/2009 41/2009 49/2009 50/2009 61/2009 71/2009 79/2009 89/2009 90/2201/
2202/2204

Przemysł tekstylny i skórzany:

6112 31/6112 41

Papier:

4818 90 90 00/4823 90 85 90

Grafika artystyczna i działalność wydawnicza:

4910

B. Wykaz produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b), zgodnie z klasyfikacją nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej

Produkty rolne i produkty rybołówstwa:

0203 11/0203 12/0203 19/0701 90/0703

Materiały budowlane:

2523 29 00 00/

Przemysł spożywczy:

0210 11 11 00/0210 11 31 00/1905/2105

Papier:

4808/4819/4823 90 40 00

C. Wykaz produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. c), zgodnie z klasyfikacją nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej

Produkty rolne i produkty rybołówstwa:

0407 21 00 00/0407 29 10 00/0407 90 10 00

Materiały budowlane:

2523 90/7010

Chemikalia:

3809 91 00/3917 21/3917 23/3917 32 00/3917 33 00/3917 39 00/3917 40 00/3923 10 00/3923 21 00/
3923 30 10/3924 10 00

Przemysł metalurgiczny:

7309 00/7610 10 00 00/9403 20 80 90

Przemysł spożywczy:

0403/0901 21/1902/2103 20 00 00/2103 30/2103 90 90/2106 90 98/

Napoje:

2203/2208 40

Przemysł tekstylny i skórzany:

6302

Papier:

4818 10/4818 20/4818 30/4821

Grafika artystyczna i działalność wydawnicza:

4909/4911

D. Wykaz produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. d), zgodnie z klasyfikacją nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej

Tytoń:

2402
